

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen
2020-08-05
Besvaras senast
2020-08-19

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2019/20:1899 Statligt huvudmannaskap för sjukvården

Vi har som bekant 21 landsting/sjukvårdsregioner i Sverige, vilka ansvarar för bland annat sjukvårdens stora organisation. Det finns av förklarliga skäl ett starkt stöd i samhället för uppfattningen att det lokala och regionala självstyret är en bra idé. Medborgarna ska ha nära till beslutsfattare och således också en ökad chans att påverka beslutsfattarna.

Dessa möjligheter varierar dock och kan vara begränsade, inte minst på regional nivå, varför det argumentet inte är lika starkt i praktiken som i teorin. Av den anledningen finns det skäl att fundera över vilka nackdelarna är med sjukvårdens strukturella organisering.

Vi kan börja med det faktum att olika regioner i dag har helt olika förutsättningar att kunna erbjuda vård. Det är en nationell angelägenhet att vården fungerar så bra den kan för alla invånare, oavsett var i landet man befinner sig. Huvudmannaskapet för sjukvården får inte ändra på det. Därtill ser vi problem med att varje region kan sätta sina egna regler, vilket i princip innebär att vi i praktiken har 21 olika regelverk och rutiner för sjukvården.

Inte minst under rådande pandemi har vi sett hur belastningen inom sjukvården har ökat markant. Vi ser hur vissa regioner har stuckit ut, beträffande såväl belastning på olika vårdinrättningar som dödlighet, och hur olika regioner har hanterat denna krissituation olika. Därtill har personalens rutiner och villkor varierat och kommunikationen brustit, vilket medfört att sjukhus och regioner som legat före andra inte har lyckats dela med sig av sin kunskap. Den enorma vårdskuld som nu måste betas av kräver dessutom en betydligt bättre samverkan mellan sjukvårdsregionerna.

Ett gemensamt regelverk för all sjukvård skulle underlätta för både vårdtagare och personal, samtidigt som det skulle förenkla den byråkratiska processen och göra sjukvården mer rättssäker. Det skulle likväl innebära nya möjligheter till effektivisering, med minskade kostnader som följd.

Mot bakgrund av detta önskas socialminister Lena Hallengren svara på följande fråga:

Kan ministern tänka sig att ta något initiativ för ett förstatligande av sjukvården och varför inte om så inte är fallet?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Annalena Hanell